

ชีวประวัติและผลงานของอดอส์ฟ อิตเลอร์

หัวเรื่อง

1 ชีวประวัติของอดอส์ฟ อิตเลอร์ จนถึง พ.ศ. 1914

1. บรรพบุรุษ
2. ภินกานิด
3. การศึกษา
4. ระยะเปลี่ยนแปลงของชีวิต
5. แสวงโชคที่กรุงเวียนนา
6. ถูมรณะเยอรมนี
7. สัมคร.เป็นพหาร

2 ภาระนิคพาร์คนาซีและการเข้าร่วมงานของอิตเลอร์

1. กานิดพาร์คนาซี
2. อดอส์ฟ อิตเลอร์ เป็นสมาชิกพาร์คนาซี
3. การกบฏของอิตเลอร์-ถูเดนดอร์ฟ
4. พรรคชาติสังคมเสรี
5. ถูระบบประชาธิปไตย
6. ชาวนาเริ่มสนใจพาร์คนาซี
7. พาร์คนาซีเริ่มได้รับการสนับสนุนจากประชาชน
8. การโฆษณาเสียงของอิตเลอร์และพาร์คนาซี
9. แผนการรวมประเทศระหว่างเยอรมนี-ออสเตรีย

10. การเลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน
11. พวากสังคมนิยมและพวากชาตินิยมเริ่มสนับสนุนพรรคนาซี
12. พรรคนาซีเริ่มมีค่ายเสียงมากในสภา
13. รัฐบาลสองเดือนภายใต้การนำของไฮล์เดอร์
14. การจัดสูญเสียของ希特เลอร์
15. การก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำเมืองต่างๆ
16. ขั้นตอนในการยึดอำนาจทางการเมือง
17. การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ

สาระสำคัญ

อดอล์ฟ 希特เลอร์ เป็นชาวเยอรมัน เกิดที่เมืองบรัวเนา ประเทศออสเตรีย (เรือชาติเยอรมัน สัญชาติอสเตรีย) เนื่องจากฐานะยากจน จึงเริ่มอ่อนไปทางงานในประเทศเยอรมัน เมื่อสังคมรุกครองที่ 1 อุบัติขึ้น อดอล์ฟ 希特เลอร์ จึงสมัครเป็นทหารในกองทัพของประเทศเยอรมัน เมื่อสังคมสงบลงแล้ว 希特เลอร์ สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคนาซี ซึ่งเป็นพรรคการเมืองเล็กๆ ที่เริ่มก่อตั้งพรรคร่วมด้วยความสามารถเฉพาะตัว ทำให้พรรคนาซีมีเสียงชั่งมากในสภา จึงมีโอกาสได้บริหารประเทศในระบบเผด็จการทหาร ทำการฟื้นฟูประเทศไทยทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ได้สำเร็จด้วยการใช้นโยบาย ชาตินิยมจัด

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาทราบถึง

1. จุดเด่นและปัจจัยของ希特เลอร์
2. ความเป็นมาของพรรคนาซี
3. บทบาทของ希特เลอร์ทั้งก่อนและระหว่างที่มีอำนาจ
4. การแก้ปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยในสมัยของ希特เลอร์

ตอนที่ 1 ชีวประวัติของ ออดอฟ 希特เลอร์ (Adlof Hitler)

จันถึ่ง ก.ศ. 1914

1. บรรพบุรุษ

เมื่อ ออดอฟ 希特เลอร์ สำเนาเมืองนาจในประเทศเยอรมนี ใน ก.ศ. 1933 เขาได้สั่งให้ทางการของประเทศเยอรมันทำการสืบชีวประวัติของตนชาติเยอรมัน เป็นจำนวนหลายล้านคน เพื่อที่จะทราบว่าใครมีเชื้อสายยิวบ้าง ในขณะที่รัฐบาลก้าลังบูมิติดตามคำสั่งของ希ตเลอร์อยู่นั้น 希ตเลอร์พยายามปกปิดและหลอกฐานต่างๆ เกี่ยวกับบรรพบุรุษของเขามา ซึ่งเขาเองก็ยังไม่ทราบว่าใครคือผู้ให้กำเนิดตระกูลที่แท้จริง ขณะนี้จึงมีนักประวัติศาสตร์และบุคคลอีกเป็นจำนวนมากที่ต้องการจะค้นคว้าหาความจริงข้อนี้ ท่านเหล่านี้พยายามศึกษาประวัติบรรพบุรุษของ希ตเลอร์มาเปิดเผย แต่ก็ยังไม่มีครบทุกหลักฐานที่จะแสดงได้อย่างแน่นัดว่า บุขของ希ตเลอร์เป็นใครอย่างไร ตาม หลักฐานที่ทราบกันทั่วๆ ไปว่า วันที่ 7 มิถุนายน ก.ศ. 1837 นางสาวมาเรีย อันนา ชิกเคลกรูเบอร์ (Maria Anna Schicklgruber) ซึ่งอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านทรุมเมลซลากเกอร์ (Trummelschlager) อาเภอสโตรเนส (Strones) ซึ่งอยู่ในเขตแดนของประเทศออสเตรียและมีอายุ 41 ปี ได้ให้กำเนิดเด็กชายคนหนึ่ง มีดาวของเด็กคนนี้ไม่มีผู้ใดทราบว่าเป็นใคร¹ บริสนาชื่อนี้ทำให้เกิดการสังสัยและคาดคิดເວາตามแต่ใจระหว่าง พลมาธุร์ เด็กชายนี้มีชื่อว่าอลอยส์ ชิกเคลกรูเบอร์ (Alois Schicklgruber) เป็นเด็กที่เกิดนอกสมรส เป็นองจากนางสาวมาเรีย อันนา ชิกเคลกรูเบอร์ เคยรับใช้อยู่ในบ้านฟ็อกซ์ชาวยิวที่เมืองกราץ (Graz) ประเทศออสเตรีย (Austria) ครอบครัวยิวนี้มีชื่อว่า พรัง เฟ้นแบร์เกอร์ (Frankenberger) ซึ่งแม้ว่าตระกูลพรัง เฟ้นแบร์เกอร์จะไม่ยอมรับว่า เด็กที่เกิดจากนางสาวมาเรีย อันนา ชิกเคลกรูเบอร์ เป็นสายสืบดของพรัง เฟ้นแบร์เกอร์ แต่ตามคำสั่งของศาล

¹Fest, Joachim C. Das Geschichte des Dritten Reiches.

ตรารุ่งสีน้ำเงินเบอร์เกอร์ จะต้องจ่ายค่าเสี้ยงคุณกว่าเด็กนี้จะมีอายุ 14 ปีบริบูรณ์² อายุ 14 ตาม เด็กชายอลอยส์ และนางสาวมาเรีย อันนา ชิกเกลกูเบอร์ ได้เข้าไปอยู่ที่อ่าเภอโดลเลอร์ ไฮเม (Dollerheim) เมืองสปีทัล (Spital) ใน ค.ศ. 1842 นางสาวมาเรีย อันนา ชิกเกล กูเบอร์ ได้แต่งงานกับชาวนาชื่อ โยหัน ยอร์ช ฮีตเลอร์ (Johann Georg Hiedler) แต่ อลอยส์ ที่บังเอิญนามสกุลเดิมของตนอยู่ จนกระทั่งเมื่อเขามีอายุ 40 ปี (ค.ศ. 1877) จึงได้เปลี่ยน มาใช้นามสกุลของพ่อเสี้ยง แต่แทนที่จะ เรียนว่า ฮีตเลอร์ (Hiedler) กลับเรียนเป็นฮิตเลอร์ (Hitler)³ อลอยส์ ฮิตเลอร์ ผู้นี้เอง ต่อมาคือมิตรของอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ (Adolf Hitler)

2. ถี่นกานิด

อลอยส์ ชิกเกลกูเบอร์ เรียนสาเร็จ

จากโรงเรียนอาชีวศึกษานวิชาชีพช่างทำรองเท้า
อย่างไรก็ตาม เมื่อเรียนสาเร็จแล้วเขาได้รับ⁴
ราชการเป็นพนักงานเก็บภาษีอากร (ค.ศ.
1855) ใน ค.ศ. 1864 เขายังได้รับแต่งตั้งให้เป็น⁵
หัวหน้าแผนก ต่อมาใน ค.ศ. 1870 อลอยส์ก็ได้
รับแต่งตั้งให้เป็นนายต้านบรรจაเมืองมาเรียฮิลฟ
(Mariahilf) ซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ อยู่ระหว่างเมือง
คลาเกนฟวร์ท และเมืองกราซ (Klagenfurt -
Graz) ค.ศ. 1875 เขาย้ายไปเมืองนายต้านที่เมือง
บราวเนา (Braunau) ซึ่งอยู่ระหว่างพรหมแดนของ
ประเทศเยอรมนีกับประเทศออสเตรีย ใน ค.ศ. 1876

อดอล์ฟ ฮิตเลอร์

²Fest : Ibid., p. 14

³Ibid.

อลออยส์ไดเบรี่ยนนามสกุลจากชีคเคิลกรูเบอร์ มาเป็น希特勒 (Hitler) ระหว่างที่อยู่เมืองบรานาเนนี้ เขายไดแต่งงานกับนางสาวคลาร่า เพ็ลซ์ (Klara Poiz) เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 1885 ต่อมาวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 1889 นางคลาร่า ได้ให้กำเนิดมุตรชายชื่อ อดอลฟ์ 希特เลอร์ เด็กชายอดอลฟ์ เป็นบุตรคนที่ 3 ของครอบครัว เขายังอยู่ภัยมิตร-มารดาที่เมืองพัสเซา (Passau) ระหว่างที่ทำงานอยู่ในเมืองพัสเซา เนื่องจากพ่อแม่ของเขามีภาระทางการเงิน จึงต้องเดินทางกลับไปอยู่ในเมืองลัมบัค (Lambach) ใน พ.ศ. 1895 อดอลฟ์เล่าอดอกใจ ภาระทางการโดยได้รับบ้านอยู่เมืองลันดิง (Leonding) ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองลินซ์ (Linz) ไปทางใต้ประมาณ 4 กิโลเมตร⁴

3. การศึกษา

วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 1895 อดอลฟ์ 希特เลอร์ เริ่มเข้าเรียนที่โรงเรียนของหมู่บ้านฟิชเชิลสामในเมืองลัมบัค (Fischlham bei Lambach) ใกล้เมืองพัสเซา (Passau) การเรียนของเขากลับไม่ดีมาก ทำให้พ่อแม่ของเขายังไม่พอใจ เห็นว่า อดอลฟ์ 希特เลอร์ ควรจะได้รับการศึกษาดูแลมากขึ้น จนปีที่ 2 และ 3 希特เลอร์ยังคงเรียนที่โรงเรียนในเมืองลัมบัค ณ ที่โน้นแห่งเมืองลัมบัค (Lambach) นี้เองที่希特เลอร์ได้เห็นรูปสวัสดิภาพเป็นครั้งแรกและติดตาตรึงใจเขากลับตลอดเวลา จนนั้นมีเรื่องราวมีรายงานจากการเมือง เขาจึงได้นำรูปสวัสดิภาพนี้มาเป็นเครื่องหมายในธงของพรรคนาซี ในปีที่ 4 และปีที่ 5 希特เลอร์ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งอาเกอเลอนดิง (Leonding) หลวง เมืองลินซ์ (Linz) ในช่วงนี้เขาริบมือหน่ายต่อการเรียน และริบมือหน่ายต่อการสอน อย่างไรก็ตาม เขายังใจวิชาคณิตศาสตร์และมีชื่อเสียงมากในเรื่องเพลง พ.ศ. 1900 希特เลอร์เข้าเรียนที่มัธยมปีที่ 1 ในโรงเรียนแห่งเมืองลินซ์ ในปีนี้เขายังทำความผิดหวังให้

⁴Deuerlein; Ernst Der Aufstieg der NSDAP 1919-1933. Karl Rauch Verlag 1968 p.66.

แก่ปิดมารดาของเขามาก เพราะเขาสอนตกและต้องเสียเวลาซ้ำซึ้น ในวันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 1903 ปิดของเขาก็ถึงกกรรม ขณะนั้นเขาอายุยังไม่ถึง 14 ปีบริบูรณ์ ใน ค.ศ. 1903/04 อิตเลอร์ เรียนอยู่ชั้นมัธยม 4 ที่เมืองสเตเตอэр์ (Steyr) ได้รับประกาศใยบัตรชั้นมัธยม 4 เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1905

4. ระยะเปลี่ยนแปลงของชีวิต

หลังจากที่อพยพไปอยู่ที่เมืองลินซ์ ใน ค.ศ. 1905 อิตเลอร์จบมัธยม 4 ที่เมืองสเตเตอэр์ หลังจากนั้นเขามิได้ทำงานทำการอะไรเลย เขายังเพ้อหันและจินตนาการอย่างเป็นนักประพันธ์นักการเมืองหรือไม่ก็เป็นสถาบันนิก ใน ค.ศ. 1906 เขายังมีโอกาสเดินทางเข้าไปเพี่ยวกองกรุงเวียนนา ประมาณสองสัปดาห์โดยทุนการศึกษาที่รัฐบาลออสเตรีย จัดให้กับเยาวชนของออสเตรียทุกๆ ปี เพื่อให้เยาวชนของออสเตรียมีโอกาสได้ไปทัศน查และเรียนรู้ เพื่อเป็นการเร้าใจให้เยาวชนออสเตรีย มีความกระตือรือร้นที่จะเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ แต่อิตเลอร์ก็ไม่ได้สนใจกับความเจริญของกรุงเวียนนาเลย เมื่อกลับจากเวียนนาแล้ว เขายังเดินทางกลับมาอยู่ที่บ้านเฉยๆ อย่างไรก็ตาม ในฤดูใบไม้ร่วงแห่ง ค.ศ. 1906 เขายังเดินทางเข้ากรุงเวียนนาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสอบคัดเลือกเข้ารังเรียนศิลปกรรม แต่เขาสอบไม่ผ่าน วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1907 มาตราของเขายังคงสอน ขณะนั้นอิตเลอร์อายุ 17 ปี ช่วงเวลาที่เป็นระยะที่เขาเริ่มหัดดูอาลัยและรู้สึกห้อยเหี้อต่างๆ ความอับโชคของชีวิต⁵ เป็นอย่างมาก

5. ประสบการณ์ที่กรุงเวียนนา

ปลายเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1908 อิตเลอร์ตัดสินใจเดินทางเข้าไปเสี่ยงโชคที่กรุง

⁵Deuerlein : Ibid., p.70.

เวียนนาอีกครั้ง เขาได้รู้จักกับ เอากุสท์ คูปีเชค (August Kubizek) ชาวเมืองลินซ์ ชิงเดิน ทางมาทางานทำที่กรุงเวียนนา เช่นกัน ทึ้งคู่จึงสนิทสนมกันมากและเข้าบ้านพักอยู่ด้วยกัน ทึ้งสอง ไม่ได้ทางานทำตั้งที่ได้ตั้งใจไว้ คงนั่งๆ นอนๆ อยู่รอๆ อย่างไร้ท่าม ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1908 อิตเลอร์ได้สมัครสอบเข้าโรงเรียนศิลปกรรมอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่ได้รับการพิจารณา เขายัง เรื่องนี้ไปตามยถากรรมโดยลำพัง ทึ้งนี้ เพราะในปีนี้เอง คูปีเชค ถูกเกณฑ์ทหาร อิตเลอร์สมัคร เข้าทำงานเป็นกรรมกรตามโรงงานต่างๆ แต่ก็ถูกไล่ออกจากอุตสาหกรรม เขายังต้องเรื่องน้อไปเรื่อยๆ วนที่สุด เขาได้รู้จักกับ ไรน์霍ลต์ ฮานิช (Rcinhold Hanisch) ระหว่างนี้อิตเลอร์แสดงความ สามารถทางด้านศิลป์โดยการวาดภาพ แล้วให้ฮานิชนำไปเดินขาย ขายสัญญาจะแบ่งเงินที่ขายคละ ครั้ง วันหนึ่งฮานิชขายไปพร้อมกับรูปวาดที่นำไปขาย อิตเลอร์ ได้ไปแจ้งความเพระ เกรงว่า ฮานิชอาจจะได้รับอับดิเหตุ ต่อมาอีกสองสัปดาห์ต่อจากตามจันทร์ ฮานิชได้ ฮิตเลอร์จึงได้รู้ว่า ฮานิชได้ยกออกเงินค่าขายรูปของเข้า จำกันน์อิตเลอร์ได้ปิดปากว่าเดี๋ยวจะเดินและขายรูปอยู่ร่องยะ หนึ่ง เพราทั่วรายได้ให้เขาพอประมาณ⁶

๖. ดุประเทสเยอรมนี

วันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1913 อิตเลอร์เดินทางจากกรุงเวียนนา เมืองหลวง ของประเทศออสเตรีย ไปอยู่ที่เมืองมิเนนเง่น (München) หรือมิวนิค (Munich) เมืองหลวงของ แคว้นบาเยอร์น (Bayern) หรือบavarie (Bavaria) ชึ่งอยู่ทางใต้สุดของประเทศเยอรมนี เขายังคงอยู่ที่มิเนนเง่นไม่นานนัก ตัวราชที่เมืองลินซ์ในประเทศออสเตรีย ได้แจ้งตัว ราชที่มิเนนเง่น ให้ ช่วยตามจันอิตเลอร์งานข้อหาหมาหาย อิตเลอร์พยายามติดต่อหาความเข้าใจกับกลุ่มของประเทศ ออสเตรียเป็นเวลาหลายเดือนแต่ก็ไม่ได้ผล วันที่ 5 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1914 อิตเลอร์จึงเดิน ทางกลับไปรายงานตัวที่ศูนย์กลางกองบัญชาการที่เมืองซัลซ์บวร์ก (Salzburg) ประเทศออส เ特รีย ณ ที่นี่เองเขายังได้พบเอกสารที่บ่งว่า "อิตเลอร์สูญเสียไม่สมบูรณ์" ไม่สามารถรับราชการ

⁶Deuerlein : Ibid., p. 74.

การทหารได้" ฉะนั้นเขาจึงพันข้อหา อิทเลอร์จึงเดินทางกลับไปอยู่ที่มีนเช่น ขณะที่อิทเลอร์อยู่ที่มีนเช่นนี้เอง ในวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 1914 ก็ได้เกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้น คือเจ้าชายพระราชนูป愕ร์ดินานด์ (Franz Ferdinand) รัชทายาทธองอสเตรียและพระชายาถูกกลบปลดพระชนม์ที่เมืองซารajevo (Sarajevo) หลังจากนี้ประมาณหนึ่งเดือน สมครามโลกครั้งที่ 1 ก็เกิดขึ้น

7. สมัครเป็นทหาร

วันที่ 16 สิงหาคม ค.ศ. 1914 อิทเลอร์สมัครเข้าเป็นทหารของประเทศไทยเมื่อรวมมิตรเมืองมีนเช่น เข้าสังกัดกองพันทหารราบที่มีญูลิอุส ลิสท์ (Julius List) เป็นผู้บังคับบัญชา อิทเลอร์ท่านนี้ที่เป็นทหารสื่อสาร ได้ออกแนวรบด้านตะวันตก ณ ที่นี่อิทเลอร์ได้ประกอบวิรกรรมโดยการช่วยชีวิตผู้บังคับบัญชาของเขาร่วมได้รับบาดเจ็บสาหัสให้รอดพ้นจากความตาย เขาจึงได้รับเหรียญกล้าหาญอันดับ 2 เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1914 อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 1916 ที่สนามรบทั้งๆ เมืองเลอ บาร์ก (Le Bargue) ประเทศฝรั่งเศส อิทเลอร์ถูกเสือดกระสุนปืน斃命 ได้รับบาดเจ็บที่สะโพกซ้าย จึงถูกส่งไปรักษาตัวที่กรุงเบร์ลิน เมื่อรักษาจนเป็นปกติแล้ว เขายังได้พักและเที่ยวอยู่ในกรุงเบร์ลินระยะเวลานึง แล้วจึงออกแนวรบใหม่ วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 1918 อิทเลอร์ได้รับอันตรายจากฟ้าสปิย เขายังถูกส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลแห่งเมืองสเตทติน (Stettin)⁷

---

⁷Fest: Op.cit., p.23.

2 กานีดพรคนาชีและกาเรียนสูอานาจของ希เลอร์

1. กานีดพรคนาชี

ปลาย ค.ศ. 1918 เมื่อสหกรรมโลกครั้งที่ 1 ยุติลงแล้ว ในประเทศเยอรมนี พรครการเมือง องค์การและชุมชนต่างๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก พรคนาชีโอนาลโซชิอาลสติสเซ่ ต่อไปเช่น อาร์ไบเตอร์ พาร์ไท (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) ใช้อักษรย่อว่า NSDAP แปลเป็นไทยว่า พรครกรรมกร-ชาติสังคมนิยมเยอรมัน ซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปในนามของพรคนาชี (Nazi) ได้ถือกำเนิดใน ค.ศ. 1920 โดยการรวมตัวของพรครการเมือง 2 พรคร คือ นาชีโอนาลโซชิอาลสติสเซ่ พาร์ไท (Nationalsozialistische Partei) หรือพรครชาติสังคมนิยม และพรครต่อไปเช่น อาร์ไบเตอร์ พาร์ไท (Deutsche Arbeiterpartei) หรือพรครกรรมกรเยอรมันเข้าด้วยกัน พรครชาติสังคมนิยม เป็นพรครเก่าที่มีมานานแล้ว ส่วนพรครกรรมกรเยอรมันเป็นพรครที่เพิ่งเริ่มก่อตัวเมื่อวันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1919 โดยวิศวกรชาวเยอรมัน ชื่ออันthon เดรกซ์เลอร์ (Anton Drexler) ได้ร่วมกับนักหนังสือพิมพ์ชื่อ คาร์ล ไฮร์เรอร์ (Karl Harrer) รวมรวมกรรมกรชาตินิยมจัดในแคว้นบาเยอร์น (Bayern) หรือบา伐เรีย (Bavaria) แล้วจัดตั้งพรครขึ้นโดยハイร์เรอร์ เป็นผู้นำของพรครตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1919 หนึ่งปีต่อมาในวันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1920 เดรกซ์เลอร์ ได้รวมพรครกรรมกรเยอรมันเข้ากับพรครชาติสังคมนิยมแล้วตั้งชื่อพรครใหม่ว่า นาชีโอนาลโซชิอาลสติสเซ่ ต่อไปเช่น อาร์ไบเตอร์ พาร์ไท โดยมีเขาเป็นผู้นำพรคร จนถึงวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1921¹

---

¹ Deuerlein; Ernst Der Aufstieg der NSDAP 1919-1933. Karl Rauch Verlag 1968 p.26.

2. อุดอส์พ ฮิตเลอร์ เป็นสมาชิกพรรคนาซี

วันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 1919 อุดอส์พ ฮิตเลอร์ ได้ไปพังการอภิบรายของพรรครัฐธรรมนัส เขามาพังการอภิบรายครั้งนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์จากฝ่ายทหารของรัฐบาล หลังจากที่การอภิบรายจบลงแล้ว ฮิตเลอร์ได้รับการทานตามจากเดรกซ์เลอร์ ให้เข้าร่วมขบวนการกับพรรครัฐธรรมนัส เจิงฮิตเลอร์ก็ตอบรับทันที ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ฮิตเลอร์เริ่มนิเทศกับเดรกซ์เลอร์ และหลังจากที่เขาได้มีโอกาสพูดในการอภิบรายในครั้งต่อๆ มา ทำให้เขามีชื่อเสียงดังดังในฐานะนักพูดที่ถูกอกถูกใจของผู้ฟัง หลังจากที่พรรครัฐธรรมนัสได้รวมตัวกับพรรครชาติสังคมนิยมเยอรมัน ในวันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1920 และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นพรรคนาซีแล้ว² วันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1920 พรรคนาซีได้ประกาศอุดมการณ์ของพรรค ที่จะสร้างประเทศเยอรมันให้เจริญรุ่งเรือง ห้องทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองให้เนื่องด้วยก่อน สมความรุ่งเรืองที่ 1 จะต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ทุกรูปแบบ ก้าวผู้ที่ไม่ใช้อารยันให้หมดไปจากประเทศเยอรมัน จากการเรียบเรียงเชื่อของฮิตเลอร์และจากการทำงานอย่างจริงจังของพวกพลพรรคนาซี ในระหว่าง ค.ศ. 1921-1923 ทำให้พรรคนาซีมีสมาชิกเพิ่มเป็นจำนวนมาก สถานะของฮิตเลอร์ในพรรคนาซีก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พรรคนาซีก็ยังมีเสียงในส่วนน้อยมาก จนกระทั่งหลังการปฏิวัติของฮิตเลอร์-ลูเดนดอร์ฟ (Hitler-Ludendorff) ผ่านพ้นไปแล้ว พรรคนาซีจึงเริ่มเป็นที่รู้จักและเริ่มได้รับความสนใจจากประชาชน

3. การกบฏของฮิตเลอร์-ลูเดนดอร์ฟ

ปลาย ค.ศ. 1923 สมรภูมิเศรษฐกิจของประเทศเยอรมันยังไม่ดีขึ้น ฮิตเลอร์จึงเรียบเรียง อดีกส่าวโรเมต์ที่รัฐบาลเยอรมันยอมให้ชาวเยอรมันประท้วงเมือง ที่มีสิทธิและเสรีภาพเท่า

² ได้มีการลดดับเบอร์สมาชิกพรรคนาซี ฮิตเลอร์ได้รับเบอร์สมาชิก คือ เบอร์ 7

เพียงชาวเยอรมัน เขาจึงตื่นรับมายต่างประเทศที่รัฐบาลเยอรมันพยายามประนีประนอมและหาทางเป็นมิตรกับฝรั่งเศส ซึ่งเป็นศัตรูร้ายที่พ่ายแพ้มาหลายประเทศเยอรมันนีตลอดเวลา นอกจากนี้ อิทเลอร์ยังจอมตีเรื่องการฉ้อราษฎร์บังหลวงของข้าราชการอีกด้วย วันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1923 ณ ห้องประชุมของร้านเบียร์ ชื่อร้านเบียร์เกอร์เบราเอเคเลอร์ (Buergerbrauekeller) ในเมืองมิวนิค (München) หรือมิวนิค (Munich) ขณะที่นายกเทศมนตรีแห่งแคร์วร์บาร์เวรี่ นายกุสท์ฟ พอน คาร์ (Gustav von Kahr) ก้าสั่งกล่าวสุนทรพจน์ทั่วชนให้ข้าราชการและนักธุรกิจของแคร์วัน ร่วมใจกันทำการต่อต้านรัฐบาลของสาธารณรัฐ เพื่อแยกแคร์วันบาร์เวรี่ออกจาก การปกครองของสาธารณรัฐเยอรมัน อิทเลอร์ได้ถือโอกาสนำปืนยุกเข้าจับ พอน คาร์ และเพื่อนร่วมงานของเขาว่า อิทเลอร์ได้ช่วย พอน คาร์ และพระคพวงให้ร่วมมือกับพระคานธี ในการยึดอำนาจของรัฐ พอน คาร์ และพระคพวงเห็นว่าพวกตนตกอยู่ในภาวะคับขัน จึงยอมตกลงที่จะร่วมมือกับพระคานธี เมื่ออิทเลอร์เห็นว่าแผนการณ์ของตนสำเร็จ วันรุ่งขึ้น (9 พฤษภาคม) อิทเลอร์จึงร่วมกับนายพล เอริกซ์ ลูเดนดอร์ฟ (Erich Ludendorff)³ และพลพระคานธีเดินขบวนไปยังที่ทำการของนายกเทศมนตรี ขณะที่ขบวนของอิทเลอร์-ลูเดนดอร์ฟกาลังเดินเข้าใจกลางเมืองนี้เอง พอน คาร์ และพระคพวงซึ่งได้รับการปล่อยตัวจากการควบคุมของพระคานธี แล้ว ได้สั่งให้ทหารและตำรวจทำการปราบพวกราชี ทำให้เกิดการนองเลือดจืด ผลพระคานธีเสียชีวิตทันที 16 คน และได้รับบาดเจ็บอีกจำนวนมาก อิทเลอร์ถูกยิงบาดเจ็บแต่ก็หลบหนีไปได้อย่างไรก็ตาม ในวันรุ่งขึ้นเขาถูกจับและถูกส่งขึ้นศาลของแคร์วันบาร์เวรี่ ซึ่งได้สั่งจำคุกเขานานะผู้ทำการกบฏต่อประเทศเป็นเวลา 5 ปี ระหว่างที่ถูกคุมขังอยู่ในคุกการเมือง ณ เมือง

³ เอริกซ์ ลูเดนดอร์ฟ (Ludendorff Erich) เป็นเสนอชิงการทหารของเยอรมัน ในสังคมรากครั้งที่ 1 หลังสังคมราก นายนพล ลูเดนดอร์ฟ เป็นสมาชิกของพระคานธี Gebhardt Rruno : Handbuch der deutschen Geschichte Band IV/2 9. Auflage. Ernst Klett. Stuttgart Germany 1978. p.350.

ลันเดิร์บวร์ก (Landsberg) นี้เอง อิทเลอร์ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ "ไมน์คัมฟ์" (Mein Kampf) แปลว่า "การต่อสู้ของชาพเจ้า" การกบฏของอิทเลอร์ครั้งนี้ได้ชื่อว่า กบฏอิทเลอร์-ลูเดนดอร์ฟ (Hitler-Ludendorf Putsch) แต่คนส่วนมากเรียกว่า การกบฏในห้องเบียร์" เมื่อการกบฏของอิทเลอร์ล้มเหลว พรรคอนาซีจึงถูกสั่งปิดตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1923 จนถึงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1925 ส่วนอิทเลอร์ได้รับนิรโทษกรรมเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ. 1924⁴

4. พรร慈善ิตสังคมเสรี

เมื่ออิทเลอร์ถูกจับขังคุกการเมืองและพรรคอนาซีถูกบุนแสวง พรรคอมัวของอิทเลอร์ได้จัดตั้งพรรครุ่นใหม่ โดยใช้ชื่อพรรครว่า นาซีโซนัลโซzialistenpartei เผยายน์ ไบเวร์ก (Nazi Nationalsozialistische Freiheits Bewegung) ซึ่งอาจแปลเป็นไทยได้ว่า "ขบวนชาติสังคมเสรี" และยังใช้ชื่อบาบายของพรรคอนาซีเช่นเดิม วันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ. 1924 มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร (Reichstag ไรศ์ทาก) 布拉格 ว่าพรรครวายชัยต่างก็ได้คะแนนเสียงมากที่สุด แต่ขบวนการชาติสังคมเสรี ซึ่งเป็นพรรครุ่นใหม่ที่นั่งในรัฐสภาเพียง 32 ที่ ซึ่งนับว่าเป็นความสำเร็จของพรรคอายางน่าอึศจรรย์ อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1924 มีการเลือกตั้งไรศ์ทากกันใหม่ ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลภายใต้การนำของวิลไฮล์ม มาคร์ (Wilhelm Marx) ไม่ได้รับความไว้วางใจจากสภานาถ ก布拉格 ว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรครุ่ยข้ายโดยเฉพาะพรรคอมัวนิสต์และขบวนการชาติสังคมเสรี ซึ่งเป็นพวกขวาจัดเสียคะแนนไม่มาก ขบวนการชาติสังคมเสรีได้คะแนนเสียงเพียง 14 ที่นั่งเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะผลกระทบเมืองฝ่ายขวา ซึ่งส่วนมากได้ร่วมมือกันจัดตั้งรัฐบาลเสนอมา กลังได้รับความช่วยเหลือจากฝ่ายสัมพันธมิตรตามแผนการดอว์ส (Dawes) ทำให้ประชาชนยอมนั่นเป็นความหวังว่า เศรษฐกิจของประเทศ

⁴ Suchenwirth : Op.cit., p.600.

เยอรมนีจะฟื้นตัวขึ้นมาใหม่ได้ ประชาชนเยอรมันจึงให้ความสนใจต่อการเมืองฝ่ายชาวมาก
คุณ 5

5. ศูนย์กลางประชาธิบัติ

หลังจากที่อิตาเลอร์ได้รับนิรโทษกรรมแล้ว เขายังได้รวมรวมพรรคร่วมกับกลุ่มพี่น้องพรรคนานาชาติขึ้นมาใหม่ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1925 จากการที่เขาได้มีโอกาสเข้าไปนั่งลงบนเก้าอี้ของผู้นำสหภาพแรงงานที่คุณจัชจังแห่งเมืองลานด์แบร์กเป็นเวลาปี (9 พฤษภาคม ค.ศ. 1923 – 20 ธันวาคม ค.ศ. 1924) ทำให้เขารู้สึกและรอบคอบขึ้นมาก อิตาเลอร์จึงเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง ซึ่งเคยใช้กลังทำการปฏิวัติ มาเป็นการต่อสู้ในรัฐสภา เขาระบุยามหาเสียงและขยายสาขาของพรรคร่วมกับประเทศเยอรมัน โดยใช้เวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1925 จนถึง ค.ศ. 1929 รวบรวมและหาสมาชิกให้แก่ พรรคนานาชาติเป็นจำนวนมาก ในเดือน ค.ศ. 1928 พรรคนานาชาติมีสมาชิกทั่วประเทศเป็นจำนวน 108,717 คน⁵ สมาชิกที่ทวีจำนวนขึ้นมาเนื่องจากในภูมิภาคชั้นกลางและทหารที่ถูกปลดประจำการ ซึ่งไม่สามารถรับบุตรุ่น孙 เองที่อยู่ได้ด้วยศักดินสังคมสมัยนั้น คนพวกนี้จึงมอบความหวังของตนให้กับพรรคนานาชาติ ซึ่งเป็นพรรคราชินีในเยอรมนี วันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 1928 มีการเลือกตั้งสมาชิกของสภาไร้สิทธิ์หากันใหม่ ถึงแม้ว่าพรรคนานาชาติจะได้สมาชิกเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ในการเลือกตั้งครั้งนี้พรรคนานาชาติยังได้รับคะแนนเสียงข้างหน่อย คือมีผู้แทนเพียง 12 คน ในขณะที่พรรคร่วมมิวานิสต์มีผู้แทนถึง 54 คน⁶ อ้างอิงตาม ในการเลือกตั้งครั้งนี้พรรคร่วมมิวานิสต์ได้คะแนนเสียงข้างมากและมีโอกาสได้จัดตั้งรัฐบาล โดยมีแฮร์มันน์ มีลเลอร์ (Herrmann Müller) เป็นนายกรัฐมนตรี นับเป็นการเปลี่ยนรูปหน้าการ

⁵ Deuerlein : Op.cit., p.240.

⁶Ibid., p. 297.

⁷Ibid., p. 293.

เมืองของสาธารณรัฐเยอรมัน ที่พระคฝ่ายซ้ายได้มีโอกาสกลับมาจัดตั้งรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง⁸ ซึ่ง
ถือว่าเป็นชัยชนะของพระคฝ่ายซ้าย

6. ชาวนาเริ่มสนใจพระคนาธี

เมื่อสเตรสมันน์ (Stresemann) ซึ่งสังกัดพรรค "ชาติเสรีนิยมเยอรมัน" (D.V.P.)
ถึงแก่นิจกรรมอย่างปัจจุบันทันตุนในวันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ. 1929 ทำให้สถานการณ์ทางการเมือง
ของประเทศเยอรมนีกลับยุ่งยากขึ้นมาก ประกอบกับภัยคุกคามทางการเงินของ
โลกต่อตัวอย่างหนักในปลายเดือนตุลาคม ค.ศ. 1929 ทำให้สถานะทางการเงิน และเศรษฐกิจ
ของประเทศเยอรมนีเป็นป่วยและทรุดหนักลงไม่ต่ำกว่า พระคนาธีจึงเริ่มได้รับการสนับสนุนจากพวก
ชาวนาและกรรมกรที่วางแผนเป็นจำนวนมาก พวากษ์ครรภ์ที่มาเข้าร่วมกับพระคนาธี ต่างก็มี
ความหวังว่าพระคนาธีจะช่วยพวกตนให้พ้นจากความล่มล้มอันเกิดจากการที่ราคาสินค้าและผลิตผล
ทางเกษตรกรรมตกต่ำ ส่วนพวกกรรมกรและคนจนต่างก็หวังว่า พระคนาธีอาจจะช่วยแก้สถานะ
ความจนของพวกตนให้ดีขึ้นได้⁹

---

⁸ พรรคสังคมประชาธิบัติ (S.P.D) ได้จัดตั้งรัฐบาลใน ค.ศ. 1919-1920 หลัง
จากนั้นพรรคฝ่ายขวาเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลตลอดมา จนกระทั่ง มีลเลอร์ ซึ่งสังกัดพรรค S.P.D ได้มี
โอกาสจัดตั้งรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง Deuerlein : Ibd., p. 307.

⁹ Gebhardt IV/2, Op.cit., p. 354.

7. พระคานธีเริ่มได้รับการสนับสนุน

วันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 1930 รัฐบาลภายใต้การนำของมีลเลอร์ ไม่สามารถแก้ไขกฎหมาย เรื่องเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทย ทำให้จำนวนคนว่างงานในประเทศไทยเยอรมนีเพิ่มมากขึ้น 10 เท่าจึงลาออกจากตำแหน่ง วันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 1930 ไฮนริช บรูนนิง (Heinrich Brüning) ได้จัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่โดยความเห็นชอบจากประชานาชีพที่อินเดนบวร์ก แต่บรูนนิงก็ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการขาดดุลของงบประมาณประจำปี เขาจึงประกาศใช้ภาวะฉุกเฉิน ทำให้รัฐสภาประธานมีการใช้อำนาจฉุกเฉินและประกาศไม่ไว้วางใจคณะกรรมการรัฐบาลของเข้า บรูนนิงจึงยุบสภา วันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1930 มีการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาอีกใหม่ พระคานธีได้ทำการหาเสียงอย่างจริงจัง อิตเตลร์ได้กล่าวรวมตัวนายเศรษฐกิจและการเงินพร้อมกันในวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1930 ให้คะแนนถึง 6,401,210 เสียง ได้ที่นั่งในสภาถึง 107 ที่นั่ง ทำให้พระคานธีมีเสียงมากเป็นอันดับ 2¹¹

8. การโฆษณาหาเสียงของอิตเตลร์และพระคานธี

การที่พระคานธีได้รับความนิยมและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างมากนั้น เพราะพระคานธีก่อการร่วมตีการทางานของรัฐบาลชุดต่างๆ ที่ทำการปกคล้องประเทศไทยเยอรมนีตั้งแต่หลัง

¹⁰ จำนวนผู้ที่ว่างงานในประเทศไทยเยอรมนีที่รัฐบาลบันทึกไว้ คือ

มกราคม ค.ศ. 1924 มี 2,017,000 มกราคม ค.ศ. 1925 1,780,000

มกราคม ค.ศ. 1926 มี 2,315,000 มกราคม ค.ศ. 1927 2,305,000

มกราคม ค.ศ. 1928 มี 1,862,000 มกราคม ค.ศ. 1929 2,850,000

กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1929 มี 3,050,000 Deuerlein; Op.cit., p. 297.

¹¹ Ploetz; Op.cit., p.1058.

สังคมโลกครั้งที่หนึ่งเป็นดังนี้ พรรคนาธิปราชากาชาดประชาชนที่เนอย่างเด่นชัดว่า การที่รัฐบาลชุดต่างๆ ของเยอรมนีไม่สามารถแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและการเงินของชาติต่อหน้า เป็นพระชนชั้นผู้นำของพรรคการเมืองต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งส่วนแต่เป็นผู้ดีมีความรู้และมีฐานะดี ต่างก็ชิงดิชิงเด่นและแก่งแย่งอำนาจกันเอง มีการเล่นพรรคเล่นพวก เพื่อบอกป้องผลประโยชน์ของพรรคร่วมกัน จึงทำให้เกิดการฟื้อรัฐ-บังหลวง ถ้าประชาชนยังเลือกพวกผู้ดีเหล่านี้ เข้าไปบริหารประเทศ ปัญหาต่างๆ ของประเทศก็จะยังไม่มีทางแก้ไขได้ จะนั่นประชานគรจะเลือกสมาชิกของพรรคนาธิ ซึ่งเป็นพรรคร่วมที่มีแนวความคิดแบบชาตินิยม สมาชิกของพรรคร่วงแต่เป็นคนจน จึงยอมจะเสง ที่นพลประโยชน์ของคนจนและพลประโยชน์ของชาติซึ่งจะต้องใช้นโยบายตามแบบของพวกรชาตินิยมแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติอย่างจริงจัง นอกจากนี้พรรคนาธิยังกล่าวเริ่มตีสนธิสัญญาแวร์ชาญว่า เป็นอุบัติศาสตร์ที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเยอรมนี ไม่สามารถพัฒนาได้ อิตเลอร์กส์ล่ามีว่าสำหรับพรรคนาธิให้จัดตั้งรัฐบาล เขาจะนึกสนธิสัญญาแวร์ชาญ จะเลิกจ่ายค่าปฏิกรรมสังคมเพื่อนำเงินมาบูรณะประเทศ บำรุงกองทัพและความมั่นคงของประเทศและสำหรับมีความจำเป็นเยอรมันก็จะพร้อมที่จะท่าสังคม อิตเลอร์สัญญาว่าสำหรับพรรคนาธิได้มีโอกาสเข้าบริหารประเทศเขาจะทำงานให้ประชาชนท่า ให้ประชาชั้นมีรายได้สูงเพื่อความอยู่ดีกินดีของชนชาติเยอรมัน เขายังสร้างเยอรมันให้เป็นประเทศมหอาณาจักรทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ให้เยอรมันมีความเจริญและมีความสำคัญเหมือนสมัยก่อนสังคมโลกครั้งที่หนึ่ง นอกจากนี้แล้วเขายังเผยแพร่องค์กรการรังเกียจผู้ที่ไม่ใช้อารยันโดยมุ่งก้าวจัดพวกริวและลัทธิคอมมิวนิสต์ให้หมดไปจากประเทศเยอรมัน¹² เมื่อชาวเยอรมันต้องเผชิญกับภาวะทุกข์ยากอย่างสาหัส ภายหลังการแพ้สงครามและยังต้องขอรื้นจากการสูญเสีย ภัยธรรมชาติและอาชีวกรรมทางการนา ศิริมงคลพระราชาธิราชแบบชาตินิยม แหล่งกำเนิดสักกะภัย กับความหวังในอนาคต ซึ่งสามารถตึงดูดความสนใจและสร้างศรัทธาในหมู่ชาวเยอรมันได้อย่างมาก

---

¹²Suchenwirth; Op.cit., p.600.

9. แผนการผู้รวมประเทศเยอรมนี-ออสเตรีย

เมื่อการเสือกตั้งสมาคมสหภาพผู้แทนในวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1930 เสร็จสิ้นไป แล้วบรินนิ่งสามารถรวบรวมพรรคการ เมืองฝ่ายขวาจัดตั้งรัฐบาลใหม่ เมื่อบรินนิ่งเห็นว่ารัฐบาลของเขานี้ไม่สามารถต่อสู้กับสหภาพ เศรษฐกิจตกต่ำของประเทศได้ 13 เขาจึงขอความเห็นใจและขอร้อง ประเทศมหาอำนาจในการที่จะขอเลื่อนการชำระหนี้สินลง Kramer ซึ่งได้รับการบัญเชช จากประเทศต่างๆ ในเดือน ค.ศ. 1931 รัฐบาลของบรินนิ่งจึงออกประกาศควบคุมราคาน้ำมัน แต่ก็ ไร้ผล วันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1931 รัฐบาลของบรินนิ่งพยายามติดต่อกับรัฐบาลของ ประเทศออสเตรีย เพื่อที่จะรวมการค้าและสร้างกำแพงภาษีสินค้าร่วมกัน นอกจากนี้แล้ว รัฐบาลของทั้งสองประเทศยังมีแผนการณ์ที่จะรวมประเทศทั้งสองเข้าเป็นประเทศเดียวกันด้วย แต่ แผนการณ์ต่างๆ ของเยอรมนีและออสเตรีย ได้รับการประท้วงและตัดค้านจากผู้รั่งเศสและอังกฤษ ทำให้แผนการณ์ของบรินนิ่งต้องล้มเหลวลง ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1931 รัฐบาลเยอรมันจะ ต้องจ่ายศินเงินกู้ตามแผนการณ์ยัง แต่ก็ยังมีเงินไม่พอ รัฐบาลของบรินนิ่งจึงสั่งเก็บภาษีเพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 500 ล้านมาร์ค¹⁴ การแก้ปัญหาเช่นนี้ สร้างความไม่พอใจให้กับประชาชนเยอรมัน เป็นอย่างมาก พรรคการ เมืองต่างๆ ต่างก็เรียกผู้คนให้เข้าร่วมตั้งรัฐบาลของบรินนิ่ง พร้อม กันนี้ ต่างก็เพิ่มกำลังติดอาวุธของพรรคตนอย่างแข็งข้น ทั้งนี้เพื่อระดับหนึ่งปะทะนาซึ่งกันและกัน สาธารณรัฐเยอรมัน ที่อินเดนบรู๊ฟก็กลังด์ดาร์ท์แหน่งอยู่ จะหมดอายุในวันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 1932 การเรียกผู้คนให้เข้าร่วมและเพิ่มกำลังอาวุธของพรรคต่างๆ จึงทำให้เกิดความวุ่นวายและมัก จะจบลงด้วยการนองเลือด เมื่อเดือนพฤษภาคม สำหรับพรรคนาซีมีกำลังติดอาวุธที่เรียกว่า สตurmabteilung = SA) ซึ่งเป็นหน่วยโจมทีหน่วยล่าสังหาร และชูทช์สตาฟเฟล์ (Schutzstaffel = SS) ซึ่งเป็นหน่วยรักษาความปลอดภัยของพรรค

¹³วันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 1930 กรรมกรว่างงานในประเทศเยอรมนี จำนวน

4.4 สถานคน Ploetz: Op.cit., p.1058.

¹⁴Göbel; Op.cit., p.270.

10. การเลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน

ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1932 ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเยอรมันทั้งๆ ที่ทางพระคยา้งหาตัวผู้สมัครที่มีคุณสมบัติและมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปมาได้ ทั้งนี้ ประธานิตเลอร์ซึ่งเป็นผู้นำคนสำคัญของพระคยา้ง ยังไม่ได้รับการโอนสัญชาติให้เป็นเยอรมัน ความจริงแล้ว ตั้งแต่ต้น ค.ศ. 1929 ประธานาธิบดีเรียกร้องต่อรัฐบาลของสาธารณรัฐ เพื่อขอสัญชาติเยอรมันให้กับติตเลอร์ แต่ก็ได้รับการปฏิเสธตลอดมา อย่างไรก็ตาม วันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1932 สมาชิกของพระคยา้ง ซึ่งเป็นรัฐบาลแห่งแคว้นบรานานซ์ไวเกอร์ (Braunschweig) ได้ประกาศแต่งตั้งให้ติตเลอร์เป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลแห่งแคว้น ติตเลอร์ซึ่งได้ยื่นคำร้องขอโอนสัญชาติต่อรัฐบาลของสาธารณรัฐที่กรุงเบรลิน รัฐบาลของสาธารณรัฐเมื่อเห็นว่าไม่สามารถมาที่จะได้กันการโอนสัญชาติของติตเลอร์ต่อไปได้ จึงได้ยอมมอบสัญชาติเยอรมันให้กับติตเลอร์ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1932 ในวันรุ่งขึ้นติตเลอร์ ซึ่งสมัครเข้าแข่งขันในการเลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน ในนามของพระคยา้ง การเลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน จัดให้มีขึ้นใน วันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 1932 อินเดนบาร์ก ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพระคยา้งชาวและจากประชาชนทั่วไป ได้ 18.7 ล้านเสียง เท่ากับ 49.45% ติตเลอร์ ตัวแทนของพระคยา้งได้ 11.3 ล้านเสียง = 30.23% ชาลmann (Thalmann) ตัวแทนของพระคยา้มีวนิสต์ได้ 5.0 ล้านเสียง = 13.23% และตีสเทอร์เบรค (Duesterberg) ตัวแทนของพระคยาตินิยมเยอรมัน (DNVP) ได้ 2.6 ล้านเสียง = 6.81% การเลือกตั้งครั้งนี้ ไม่มีใครได้รับคะแนนเกินครึ่งจากจำนวนคะแนนบัตรตั้งหนึ่ง ซึ่งมีจำนวน 37,660,337 คะแนน จึงต้องทำการเลือกตั้งกันใหม่ วันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1932 อินเดนบาร์กได้ 19.4 ล้านเสียง = 52.93% ติตเลอร์ได้ 13.4 ล้านเสียง 36.68% ชาลmann ได้ 3.7 ล้านเสียง = 10.13% จึงเป็นอันว่าอินเดนบาร์กได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเยอรมันอีกสมัยหนึ่ง¹⁵

¹⁵Deuerlein; Op.cit., p.381, 382. Göbel, Op.cit., p.274.

11. พວກສังคมนิยมและพວກชาตินิยมเริ่มสนับสนุนพรรคนาซี

วันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 1932 วิลเลม เกรอเนอร์ (Wilhelm Groener) รัฐมนตรีกลารหมในคณะรัฐบาลของบีร์นนิง ได้เสนอให้เอินเดนบาร์ก เท็นกูห์มาย บังคับให้พรรคนาซียกเลิกหน่วยติดอาวุธ (SA และ SS) ของพรรครัฐ ซึ่งชอบใช้วิธีการอันรุนแรงก่อความไม่สงบในประเทศ นายพล คาล ชไลเซอร์ (Karl von Schleicher) ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลมากในหน้าทหาร ได้แสดงความเห็นชอบต่อข้อเสนอของเกรอเนอร์ อินเดนบาร์กจึงได้อัญมัติให้เกรอเนอร์ สั่งยกเลิกหน่วยติดอาวุธของพรรคนาซี แต่หลังจากนี้ไม่นาน ชไลเซอร์ได้พ้นและถูกลงกับมิตเลอร์เริง สองครั้ง ชไลเซอร์สัญญา กับมิตเลอร์ว่า เขาจะขอให้รัฐบาลยกเลิกกฎหมายนี้ 三天ากมิตเลอร์สนับสนุนให้เขาได้เป็นนายกรัฐมนตรี การถูกลงประหารชีวิตของชไลเซอร์และมิตเลอร์นี้เอง ที่ทำให้รัฐบาลของบีร์นนิงต้องประสบความยุ่งยากจนกระทั้งบีร์นนิงต้องลาออกจากวันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1932¹⁶ อย่างไรก็ตาม วันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1932 ได้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี (Landtagswahl = 选举ที่หากส่วนร่วม) ของแคว้นต่างๆ สมาชิกของพรรคนาซีได้ชัยชนะจากการเลือกตั้งในแคว้นสาคัญ ซึ่งเป็นแคว้นที่มีอุดสาหกรรมและมีประชาชนมาก คือแคว้นพร็อว์เช่น (Preußen) หรือปรัสเซีย (Prussia) แคว้นบาเยอร์น (Bayern) หรือบavarie เรีย แคว้นเวอร์เชมเบร์ก (Württemberg) แคว้น汉堡 (Hamburg) นอกจากนี้แล้วพรรคนาซียังได้รับการสนับสนุนจากแคว้นต่างๆ ทางภาคตะวันออกของประเทศอีกด้วย ซึ่งแคว้นต่างๆ เหล่านี้ เคยเป็นฐานกำลังของพรรคนาซี จึงทำให้สมาชิกของพรรคนาซีนิยมและสังคมนิยม เริ่มหันมาใช้ความรุนแรงและเริ่มใช้การสนับสนุนต่อพรรคนาซี¹⁷

¹⁶Deuerlein; Op.cit., p.4.2.

¹⁷Göbel; Op.cit., p.273.

12. พระคานธีเริ่มมีคะแนนเสียงมากในสภา

เมื่อบรีนนิ่งซึ่งถูกปืนทางการ เมืองจากพวากลุ่มทหารและ เทียนวา รัฐบาลของตนไม่สามารถแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของชาติได้ด้วยวิธีอื่น บรีนนิ่งจึงขออนุมัติต่อสภาที่จะขอ กึ่งภาษีเพิ่มและจะลดการซ้าย เงินค่าน้ำหนึ่งบ้านญาให้น้อยลง ข้อเสนอของรีนนิ่งได้รับการคัดค้านจากสภา บรีนนิ่งจึงลาออกจากตำแหน่งในวันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1932¹⁸ วันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 1932 ฟранซ์ พอน บาร์เบน (Franz von Papen) ได้เข้ารับตำแหน่งแทนบาร์เบนเป็นผู้นิยมระบบอนุนนางและยังต้องการรักษาชนบทรวมเนียมและประเพณีเก่าๆ เขาตั้งใจที่จะใช้พระคานธีเป็นเครื่องมือในการทำลายพระคุณมีวนิสต์และพวกที่นิยมการปกครองในระบบทุนประชาธิปไตย คณะรัฐบาลของบาร์เบนล้วนแต่เป็นพวกรุ่นเมืองที่มีเชื้อสายอุนนนาง ฉะนั้นรัฐบาลของเขาก็จึงได้ชื่อว่า คณะรัฐมนตรีบารอน (Kabinett der Barone) ซึ่งมีเสียงข้างน้อยในสภาท่าให้รัฐบาลของเขามิสามารถบริหารประเทศได้ วันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1932 บาร์เบนสั่งยุบสภาแล้วประกาศให้มีการเลือกตั้งกันใหม่ในวันที่ 31 กรกฎาคม ค.ศ. 1932 ซึ่งพระคานธีได้คะแนนเสียงถึง 37.8% ได้ที่นั่งถึง 230 จากจำนวนทั้งหมด 608 ที่นั่ง วันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1932 อินเดนเบร์กได้เชิญให้อธิบายเรื่องจัดตั้งรัฐบาลร่วมกับบาร์เบน แต่อธิบายเรื่องภูiseที่จะรับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี เขายังกล่าวว่าเขาจะยอมจัดตั้งรัฐบาลผสมก็ต่อเมื่อเขาได้เป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น¹⁹ เมื่อไม่มีพระคุณดีมีเสียงข้างมากในสภาจึงสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ วันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 1932 ประธานาธิบดีอินเดนเบร์ก จึงสั่งให้ทำการเลือกตั้งกันใหม่ วันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ. 1932 พระคานธีได้คะแนนเสียงเพียง 33.5% ได้ที่นั่ง 196 ที่นั่ง ทั้งนี้ เพราะเกิดการแตกแยกภายในพระคานธี เนื่องจากเกรгор์ สตราเบอร์ (Gregor Strasser) ซึ่งเป็นผู้นำสำคัญคนหนึ่งของพระคานธี ได้ขอลาออกจากพระคุณ จึงทำให้พระคานธีเสียความนิยมไปมากอย่างไรก็ตาม เมื่อบาร์เบนเห็นว่าตนไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลด้วยคะแนนเสียงข้างมากในสภาได้ วัน

¹⁸Gobel : *Ibid.*, p. 274.

¹⁹Suchenwirth; *Op.cit.*, p.602.

ที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 1932 ป่าเบนจีงลาออกจากตามหาเง วันที่ 19-21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1932 อิตเลอร์ได้เข้าพบอินเดนบาร์กเพื่อขอจัดตั้งรัฐบาล แต่อินเดนบาร์กไม่ยอมตกลงด้วย ทั้งนี้ เพราะอินเดนบาร์กเกรงว่า ถ้าอิตเลอร์ได้เป็นนายกรัฐมนตรี เขาอาจจะเปลี่ยนการปกครองเป็นแบบเผด็จการ ซึ่งจะเป็นการถึงวาระสุดท้ายของระบอบสารธรรมรัฐ²⁰

13. รัฐบาล 2 เศือนภัยไต่การนำของชาลีเชอร์

ผลจากที่ ชาลีเชอร์ ได้ติดต่อกับเกรกอร์ สเตาสเซอร์แล้ว วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1932 ชาลีเชอร์ได้จัดตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้น โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีอินเดนบาร์ก แต่ปรากฏว่า สเตาสเซอร์ไม่ยอมร่วมในรัฐบาลของชาลีเชอร์ ทั้งนี้ เพราะอิตเลอร์ได้เกลี้ยกล่อมให้สเตาสเซอร์ยอมร่วมอยู่กับพรรคนาซีต่อไป วันที่ 28 มกราคม ค.ศ. 1933 เมื่อชาลีเชอร์ไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจและเรื่องการวางแผนของประชาชน ซึ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เข้าจีงลาออกจากตามหาเง 21

---

²⁰ Deuerlein; Op.cit., p.404.

²¹ Ibid., p. 406.

14. การขึ้นสู่อำนาจของ希特เลอร์

4 The new Chancellor with President Hindenburg and Goring

วันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1933 ประธานาธิบดีอินเดนบวร์ก ได้แต่งตั้งให้希特เลอร์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทยเยอรมนี โดยมีฟرانซ์ พอน ป้าเปน (Franz von Papen) เป็นรองนายกรัฐมนตรี อินเดนบวร์กตั้งความหวังไว้ว่า พอน ป้าเปน คงจะช่วยถ่วงดูลอำนาจและคงจะไม่ยอมให้希特เลอร์ยึดอำนาจจากการบุกครองไว้คุณเดียว²² เมื่อ希特เลอร์ได้รับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีแล้ว เพื่อเป็นการแสดงให้ประชาชนเยอรมันเห็นว่า เขาต้องการที่จะแก้ไขมาตรา 48 ของประเทศไทยอย่างจริงจัง วันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1933 希特เลอร์จึงแต่งตั้งนักการเมืองจากพรรครุ่่งเรือง เช่น วินเซนต์รัสสูลาลของเข้า พร้อมกันนั้นก็ประกาศใช้จดหมายการ เสือกตั้งสมาชิกสภา

²²Deuerlein; Ibid., p. 417.

ผู้แทนรายอื่นใหม่ในวันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 1933 ซึ่งทำให้ประชาชนเยอรมันพ้อใจการกระทำของ希特เลอร์เป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกัน นักการเมืองจากพรรคร่วมต่างๆ ต่างก็ทำการโฆษณา เสียงกันอย่างเต็มที่ แต่แล้วในตอนเย็นของวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1933 ได้เกิดเพลิงไหม้รับสภาก ประชาชนเยอรมันต่างก็สงสัยการเกิดเพลิงไหม้มีรัฐสภาถูกนักบุญต่างๆ นานา²³ แต่แฮร์มันน์ เกอเรร์ริง (Hermann Göring) รัฐมนตรีด้วยในคณะรัฐบาลของ希ตเลอร์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพอาฆาตและเป็นผู้ควบคุมกาลังติดอาวุธ (SA) ของพรรคนาซีแห่งแควานบรัสริชีด้วยได้ประกาศว่าการเกิดเพลิงไหม้มีรัฐสภาครั้งนี้ เป็นแผนการณ์ของพรรคอมมิวนิสต์ ที่จะก่อความวุ่นวายขึ้นในประเทศ ฉะนั้นในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1933 希ตเลอร์จึงสั่งจับผู้นำของพรรคอมมิวนิสต์ทั่วประเทศ ทำการปิดเอกสาร สิ่งพิมพ์และสั่งปิดพรรคอมมิวนิสต์ทั่วประเทศ เป็นอันว่าพรรคนาซีสามารถถabilize ความไม่สงบของประเทศได้โดยง่าย²⁴

15. การกำจัดพรรครการเมืองต่างๆ

วันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 1933 มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนทั่วประเทศ พรรคนาซีได้คะแนนเสียงถึง 44% ได้ 288 จากจำนวน 647 ที่นั่ง²⁵ และเมื่อ希ตเลอร์สามารถเกลี้ยกล่อมพรรครชาตินิยมเยอรมัน (DNVP) ซึ่งมีผู้แทนอยู่ในสภา 52 ที่นั่ง รวมร่วมจัดตั้งรัฐบาลผสมกับพรรคนาซี ทำให้รัฐบาลผสมภายใต้การนำของ希ตเลอร์มีเสียงข้างมากในสภา เมื่อเปิดประชุมรัฐสภาในวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1933 ที่เมืองป็อตส์ดัม (Potsdam) 希ตเลอร์ได้เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 希ตเลอร์ได้ใช้อำนาจสั่งการแก้ไขบัญชาและกำจัดความวุ่นวายต่างๆ อย่างเต็มขาด วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1933 จึงเป็นวันแห่งการสืบสุดของสาธารณรัฐเยอรมัน (สาธารณรัฐไวมาร์) และเป็นการสถาปนาอาณาจักรเยอรมันครั้งที่ 3 (Drittes Reich)

²³Ploetz; Op.cit., p.1062.

²⁴ Ibid.

²⁵Göbel; Op. cit., p. 278.

ดิริสเทส ไรค์) ภายใต้การปกครองของพรรคนาซี วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 1933 อิทเลอร์ได้สั่งให้ยกเลิกสหภาพกรรมการเยอรมัน ซึ่งได้รับการสนับสนุนและอยู่ภายใต้การบริหารของพรรครสั่งคอมนิยมเยอรมัน (SPD) ตลอดเสนอมา โดยอ้างว่าผู้บริหารของสหภาพกรรมการเยอรมันล้วนแต่เป็นพวกวิวัฟร์อ์ม กับการยกเลิกสหภาพกรรมการเยอรมันนี้ อิทเลอร์ได้ประกาศตั้งองค์กรอาสาสมัครกรรมการแห่งชาติ (Die Deutsche Arbiterfront ดิ ต้อยเซ่ อาร์บีเตอร์ฟรอน) ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารของพรรคนาซี โดยอ้างว่าเพื่อที่จะพดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมให้แก่กรรมกรทั้งทางด้านแรงงานที่ปกครองชีพและที่อยู่อาศัย²⁶ การกระทำของอิทเลอร์ครั้งนี้ ทำให้พรรครสั่งคอมนิยมเยอรมันห้ามการหดห้ามและกล่าวเรื่องที่อย่างรุนแรง วันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 1933 อิทเลอร์จึงสั่งบิดพรรครสั่งคอมนิยมเยอรมัน ซึ่งเป็นพรรคร่วมฝ่ายค้านที่สำคัญที่สุดขณะนั้น (SPD) แม้แต่ชูเกนแบร์ก (Hugenberg) หัวหน้าพรรครชาตินิยมเยอรมัน (DNVP) ซึ่งรวมจัดตั้งรัฐบาลผสมอยู่กับพรรคนาซี ก็ได้ถูกล่าวประาม และคัดค้านการกระทำของอิทเลอร์ วันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1933 อิทเลอร์จึงสั่งบิดพรรครชาตินิยมเยอรมันด้วย วันที่ 29 มิถุนายน ชูเกนแบร์กและพรรคร่วมของเขาก็จึงถอนตัวออกจากคณะรัฐบาล อิทเลอร์จึงถือโอกาสแต่งตั้งสมาชิกพรรคนาซีเข้า去做งตัวแทนแห่งแทน พร้อมกันนี้อิทเลอร์ได้ประกาศว่าเขาจะแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ดีขึ้นภายใน 6 เดือน ถ้าหากเขายังไม่ได้อย่างที่ประกาศไว้ เขายังพร้อมที่จะให้มีการเสือกตั้งใหม่อย่างไร้ตาม เมื่อพรรคร่วมเมืองต่างๆ หนุนต่อการบีบคั้นและกลั่นแกล้งของรัฐบาลภายใต้การปกครองของพรรคนาซีไม่ไหว พรรคร่วมเมืองเหล่านี้ต่างก็ต่ออย่าง บิดตัวเอง พากผู้นำของพรรคร่วมเมืองเหล่านี้ต้องหลบหนีลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศ ซึ่งเป็นอันว่าอิทเลอร์สามารถถอดรหัสการเมืองต่างๆ ได้หมดในเวลาเพียง 6 เดือน หลังจากที่เข้าสถาปนาอาณาจักรเยอรมัน ครั้งที่ 3²⁷ จากนั้นอิทเลอร์ประกาศที่จะให้มีการเสือกตั้งสมาชิกสภาร่างกฎหมาย ค.ศ. 1933

²⁶Gobel : Ibid., p.290.

²⁷Gebhardt IV/2; Op.cit. , p.379.

16. ขั้นตอนในการยึดอำนาจทางการเมือง

เมื่อ希特เลอร์สามารถก้าวขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีและพรรคการ เมืองสาคัญฯ ภายใต้ประเทศไทยได้แล้ว เขาจึงประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกันใหม่ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1933 วันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 1933 พรรคนาซีซึ่งเป็นพรรครุ่งเรืองที่มีอิทธิพลทางการเมืองและการเงินจึงได้รับเสียงตัวอย่างคะแนนเสียงถึง 92%²⁸ จึงเป็นอันว่าพรรคนาซีสามารถกุมเสียงข้างมากในสภาได้อย่างเต็มขาด จากนั้น希ตเลอร์จึงห้ามการพื้นฟูและถูกระงับการฝึกทางด้านศรัทธาของประเทศ ชาสั่งออกกฎหมายแรงงานเพื่อควบคุมกรรมกรทั่วประเทศ พร้อมกันนี้ 希ตเลอร์ได้วางแผนการณ์ในการที่จะยึดอำนาจจากการปกครองให้มาอยู่ในกำมือของเขาราชตุตต์เดียว วันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1934 希特เลอร์ห้างว่าสภาพสูงไม่ได้สร้างประโยชน์ในการบริหารประเทศเยอรมนีในขณะนั้นเลย เพื่อเป็นการบรรยายดังนี้ ชาจึงสั่งให้บุบสภาพสูง²⁹ วันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 1934 希特เลอร์แต่งตั้ง ไฮนริกซ์ ฮิมเมล (Heinrich Himmler) ดำรงตำแหน่งหัวหน้าตำรวจลับ (Geheim Staatspolizei หรือ Gestapo เกสตาโบ) พร้อมกันนี้ก็ประกาศอนุมัติงบประมาณทางด้านทหารและการสร้างอาชีวะสังคม นักการเมืองจากพรรคต่างๆ ซึ่งเกรงว่า希特เลอร์และพรรคนาซีจะขยายอิทธิพลของเข้าครอบงำกองทัพของชาติ จึงรวมตัวและประท้วงการกระทำของ希ตเลอร์ วันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1934 พระเจ้าฟอนบานเป็น ซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลผสมของ希ตเลอร์ ได้แสดงสุนทรพจน์ที่มหาวิทยาลัยมาเบร์วาร์ก (Marburg) กล่าวรวมตื้นรอยนายทั่วๆ ใบของพรรคนาซี โดยเนพาะอย่างถึงนโยบายการสร้างอาชีวะสังคม หลังจากที่ ฟอน บานเป็น กล่าวรวมตื้นรอยของพรรคนาซีเพียงไม่กี่วัน เอ็คการ์ ยุงท์ (Edgar Jung) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญสุนทรพจน์ที่ ฟอน บานเป็น นำไปปูด ได้ถูกตำรวจจับและถูกประหารชีวิตในเวลาต่อมา 希ตเลอร์ซึ่งพยายามที่จะยึดอำนาจการปกครองไว้ในกำมือของตนเองแต่ผู้เดียว เริ่มวางแผนและลงมือคุ้มครองทางการเมืองตลอด

28 Ploetz: Op.cit., p. 1063.

29 Ibid., p. 1064.

เวลา วันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1934 อิทเลอร์ สั่งจับแพ้นท์ เริชเม (Ernst Röhm) ผู้ควบคุมกำลังติดอาวุธของพรรคนาซี (SA และ SS) เริชเม เป็นหนึ่งในเจ็ดของผู้ริเริ่มจัดตั้งพรรคนาซี เขาและพรรคร่วมอีก 150 คน ถูกจับในข้อหา "คิดก่อการกบฏ" และถูกประหารชีวิต โดยไม่ได้รับการสอบสวนจากศาลสูติธรรม³⁰ คาดกันว่าการเมืองและบุคคลสำคัญๆ จากพรรคร่วมๆ ทั้งที่ร่วมในคณะรัฐบาลและที่เป็นปรบกัยต่อพรรคนาซี ได้ถูกตัวตรวจสอบของพรรคนาซี ทางการฆ่าตกรรมในวันนั้นมากกว่า 1,000 คน รวมทั้ง เกรゴร์ สตราฟเซอร์ (Gregor Straßer) ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทและเป็นผู้ร่วมจัดตั้งพรรคนาซีร่วมกับอิทเลอร์ตั้งแต่แรกเริ่มตัวย นอกเหนือไปยังบุคคลสำคัญๆ ในคณะรัฐบาลถูกจับและควบคุมตัวเป็นจำนวนมาก แม้แต่ พ่อน บาเบน ก็ถูกสั่งจับในครั้งนี้ด้วย³¹ วันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1934 อิทเลอร์ได้สั่งให้แยกหน่วยคุ้มกันของพรรคนาซีหรือสตวร์ม สตราฟเฟล (Sturm Straffel = ใช้ตัวย่อว่า SS) ออกจากกองกำลังติดอาวุธของพรรคร โดยให้หน่วยคุ้มกัน (SS) นี้รับภาระสั่งโดยตรงจากเขาแทนเดิม เดียว วันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1934 ประธานาธิบดีอินเดนบวร์ก ถึงแก่死 นิจกรรม อิทเลอร์จึงรวมตัวแห่งนายกรัฐมนตรีและตัวแทนของประธานาธิบดีเข้าด้วยกัน แล้วเรียกตัวแห่งใหม่นี้ว่า ฟือด์เรอร์ (Führer) แปลว่า ผู้นำ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาทุกหัวของเยอรมันต้องทำการปฏิญาณตนต่ออิทเลอร์แทนการปฏิญาณตนต่อองชาติ โดยกล่าวว่า "จะจงรักภักดีและรับใช้ท่านผู้นำ" ซึ่งแม้ว่าในระบบที่พาร์ทีส่วนใหญ่ยังไม่สนับสนุนนโยบายของพรรคนาซี แต่พาร์ทีก็วางแผนตัวเป็นกลาง และพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเคร่งครัด³² วันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ. 1934 อิทเลอร์สั่งปลด พระยา พ่อน บาเบน ออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี แล้วสั่ง พ่อน บาเบน ไม่เป็นเอกอัครราชทูตเยอรมันประจำประเทศไทยอสเตรีย ซึ่งเป็นอันว่า อิทเลอร์ สามารถกำจัดนักการเมืองที่เป็นอันตรายต่อเขาได้

³⁰Hartmann; Op.cit., p.222.

³¹Robert Goldston; The Life and Death of Nazi Germany.

Morrison and Gibb Limited. London 1976 p.81.

³²Suchenwirth; Op.cit., p.606.

อย่างราบคาบ³³ อย่างไรก็ตาม วันที่ 29 มีนาคม ค.ศ. 1936 อิทเลอร์ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนเยอรมัน ซึ่งได้ทำการลงประชามติให้อิทเลอร์มีอำนาจตัดสินใจ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากสภา ดังนั้น อิทเลอร์จึงสั่งปลดสมาชิกรัฐสภาและทำการยุบสภา (Reichstag ไรต์พาก) ทำให้อิทเลอร์สามารถถูกลอบอ้างทางการเมืองได้ทั้งหมด³⁴

17. การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ

เมื่ออิทเลอร์เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศเยอรมันในวันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1933 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ เขาประกาศที่จะแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและการเงินของประเทศเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะเรื่องคนว่างงานในประเทศ ซึ่งขณะนั้นฝึกว่างงานมากกว่า 6 ล้านคน อิทเลอร์ขอเวลาแก้ปัญหานี้ให้หมดไปในเวลา 4 ปี นอกจากนี้ เขายังประกาศว่าจะห้ามเยาวชนของชาติได้รับการศึกษาภาคบังคับเป็นเวลา 14 ปี โดยรัฐจะเป็นผู้ออกคำใช้จ่ายทั้งหมด³⁵ ต้นเดือนมีนาคม ค.ศ. 1933 อิทเลอร์ได้แต่งตั้ง นายไฮยาลมาวร์ ชัคท์ (Hjalmar Schacht) เป็นตัวแทนหน่วยงานธนาคารแห่งชาติ (Reichsbank Präsident) ชัคท์จึงสั่งยกเลิกโครงการเงินกู้ที่รัฐบาลเยอรมันชุดก่อนๆ ให้หายวับจากการในและภายนอกประเทศ ชัคท์ห้ามเงินเข้ารัฐบาลโดยการอุดหนุนบัตรรัฐบาล แล้วเรียกร้องให้ประชาชนช่วยเหลือ เพื่อรัฐบาลจะให้น้ำเงินมาช่วยประเทศ ในขณะเดียวกันอิทเลอร์ได้เรียกร้องและหักขวนชาวเยอรมัน ให้ร่วมมือกับรัฐบาลในการบูรณะประเทศ เขาขอร้องให้ประชาชนเยอรมันยั้นทำงาน โดยรัฐจะช่วยสร้างงานต่างๆ และสนับสนุนการลงทุนของเอกชนด้วย พร้อมกันนี้รัฐบาลเยอรมันได้ประกาศลดภาษีวัสดุและอุบัติกรรมการก่อสร้าง ประกาศยกเลิกการเก็บภาษีบ้านพักและที่อยู่อาศัย เพื่อให้ประชาชนมีบ้านและที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง นอกจากนี้รัฐบาลยังประกาศลดการเก็บภาษีรายน้ำที่ผลิตใน

³³Fest; Op.cit., p.57.

³⁴Göbel; Op.cit., p.302.

³⁵ Ibid., p.277.

ประเทศไทยถูกกลง เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสซื้อรถยนต์ไว้ใช้ รัฐบาลสนับสนุนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ และประกาศรับคนเข้าทำงาน ตลอดจนรับคนงานเพื่อสร้างถนนทางและการคมนาคมต่างๆ เช่น ชุดลอกคูคอลองและสร้างทางต่วน (Autobahn เอาร์เตบาร์น) จากที่เมืองถึงที่ใด จากที่ศะวันที่จดที่ศะวันออก³⁶ การสร้างงานของรัฐบาลและการสนับสนุนการลงทุนของเอกชน ทำให้ประชาชนมีงานทำและประเทศไทยมีสินทรัพย์มาก เศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทยเยอรมันนีจึงดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้นเดือนกันยายน ค.ศ. 1933 รัฐบาลเยอรมันนีจึงประกาศให้ความช่วยเหลือประชาชนทางด้านสาธารณูปโภค โดยการลดราคาแก๊ส น้ำ และไฟฟ้า เพื่อให้ประชาชนมีความเม็นอยู่ดีขึ้น วันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1933 รัฐบาลเยอรมันได้ประกาศการสั่นสุดภาวะเงินเพื่อของประเทศไทย สิ้นปี ค.ศ. 1933 จำนวนคนว่างงานเหลือเพียง 4 ล้านคน³⁷ ต้นเดือนมกราคม ค.ศ. 1934 希特เลอร์แต่งตั้งชักซ์ เจ้าของตำแหน่งรัฐมนตรีเศรษฐกิจอีกตำแหน่งหนึ่ง วันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 1934 รัฐบาลประกาศกู้หมายแรงงานฉบับใหม่ แรงงานทั่วประเทศจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและการควบคุมขององค์กรอาสาสมัครกรรมการแห่งชาติ และเพื่อไม่ให้เครื่องจักร เครื่องยนต์ม้าแข็งแรงงานคน แรงงานบางชนิดจึงห้ามการใช้เครื่องจักรกลที่ไม่จำเป็นต่อการทำงานเป็นเครื่องทุนแรง วันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 1934 รัฐบาลประกาศอนุมัติงบประมาณทางด้านทหารและการเสริมสร้างอาชีวสังคม วันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 1935 รัฐบาลประกาศกู้หมายการเกณฑ์ทหาร โดยกำหนดว่าประชาชนเมืองน้ำที่จะต้องรับใช้ประเทศไทย³⁸ และได้ออกกฎหมายคั้นต่อน้ำว่า ทหารเกณฑ์จะต้องรับใช้ชาติเป็นเวลา 2 ปี วันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1935 รัฐบาลออกกฎหมายคุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี ห้ามเด็กและสตรีทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อความเจริญเติบโตของเด็กและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของสตรี เช่น โรงงานผลิตเหล็ก เมืองถ่านหิน และเมืองแร่ต่างๆ³⁹

³⁶Gobel : Ibid., p. 288.

³⁷Ibid., p. 289.

³⁸Ploetz; Op.cit., p.1064.

³⁹Göbel; Op.cit., p.291.

วันที่ 15 กันยายน ค.ศ. 1935 รัฐบาลออกกฎหมายก้าจัดสิทธิและเสรีภาพของชาวบ้านใน

ประเทศไทย การแต่งงานกับชาวบ้าน เป็นการฝิดกฎหมาย ผู้ที่เป็นบ้านไม่มีสิทธิรับราชการและไม่มีสิทธิเข้าทำงานในองค์การต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาล ทั้งนี้ เพราะถือว่าชาวบ้านอยู่ในประเทศไทยเยอรมันในฐานะคนต่างด้าว จึงต้องปฏิบัติและอยู่ภายใต้กฎหมายของคนต่างด้าว วันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1937 คนว่างงานในประเทศไทยเยอรมันมีไม่ถึง 1 ล้านคน นับว่าสิตเลอร์สามารถแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเงินและปัญหาน wenงานได้ผลเป็นอย่างดี⁴⁰

สรุปท้ายบท

อดอล์ฟ อิทเลอร์ เป็นบุคคลที่มีปัญหาเรื่องวิตถัังแต่เด็ก เขาเกิดที่เมืองบรัวเนา ทางเหนือของประเทศอสเตรีย ติดกับชายแดนทางภาคใต้ของประเทศไทยเยอรมันนี่ เป็นองค์กรบิดาของเขายังคง อดอล์ฟ อิทเลอร์ รับราชการเป็นนายค้านตรวจคนเข้าเมือง ทำให้ต้องย้ายเมืองบ่อยๆ อดอล์ฟ อิทเลอร์ จึงต้องเปลี่ยนที่อยู่และเปลี่ยนโรงเรียนอยู่เสมอ ทำให้เขาเกลียดเป็นคนไม่ค่อย มีเพื่อนและขาดความผูกพันกับคนที่อยู่อาศัย อีกทั้งอิทเลอร์มีปัญหาเรื่องบรรพบุรุษที่นัดหยุดของเขายังคงมีความรักสึกมีปมท้อຍ อิทเลอร์ไม่อยากให้ครอบครัวเรื่องส่วนตัวของเขารู้ ฐานะความเป็นอยู่ และพื้นฐานทางการศึกษาของเขาก็ไม่ค่อยราบรื่นด้วยแต่สักจนได้เป็นหนู อิทเลอร์ไม่สนใจการศึกษาและไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพ จะนั้น เมื่อสิ้นบุญของปีศาจและมารดา อิทเลอร์จึงลางยา ต้องเรื่องพเนจร อดฯ อย่างๆ ทำให้อิทเลอร์มองโลกและสังคมในแง่ร้าย อิทเลอร์จึงกล่าวเป็นคนเก็บตัว ไม่ค่อยมีเพื่อน มีความขัดแย้งอยู่ในตนเอง บางครั้งจะเยอ ทะยานและชอบแพ้ผัน อย่างเป็นรูนเป็นนี่ อารมณ์อ่อนไหวเบสิ่ยนแบลงไบได้มาก แต่บางครั้ง ก็จะจังกร้าว ที่สำคัญคือ เป็นคนชาตินิยม แต่ความจนและการที่ต้องเรื่องพเนจรต่อไปเพื่อความอุ รอดของชีวิตทำให้อิทเลอร์รังสรรค์

⁴⁰Gobel : Ibid., p. 304.

สองปีก่อนที่สังคมรอกครั้งที่หนึ่งจะเกิด อิตเลอร์ได้เดินทางไปเสี่ยงโชคที่ประเทศไทยเยอรมนี พอก็ได้สังคมอิตเลอร์จึงสมัคร เป็นพิธารของเยอรมนีและได้พยายามล่าหาคนในสังคม ได้รับบาดเจ็บและเคยถูกแก๊สพิษแบบเจ้าชีวิตไม่รอด ทำให้เขาได้รับเครื่องกล้ามหัวใจสูบฉีด ซึ่งยังไม่เคยมีผลพิการได้รับมา ก่อน ชาวเยอรมันจึงรู้จักอิตเลอร์ในฐานะวีระบุรุษผู้ก่อตั้งสังคมรอกครั้งที่ 1 ทั้งๆ ที่อิตเลอร์มีภัยคุกคามแต่สิบ Roth เท่านั้น เมื่อสังคมรอกครั้งที่ 1 จึงยังช่วยราชการทหารของเยอรมันต่อ โดยเป็นสายสืบรายงานความเคลื่อนไหวของพระรัชกาล เมืองต่างๆ ในเยอรมันให้กับทางราชการ แต่ด้วยพลังแห่งความเป็นชาตินิยมจัด ทำให้อิตเลอร์สมัครเข้าพระนคร เมืองเล็กๆ พระชนนีศิริ พระชนนีชี พระชนนีเริ่มก่อตั้งที่เมืองมีน憨ัน เมืองหลวงของแคว้นบาเยอرن ซึ่งอยู่ทางใต้ของประเทศไทยเยอรมัน พระชนนีมีนโยบายชาตินิยมจัดและต้องการพัฒนาดูดซึ้งชาวต่างๆ เรียกว่าองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญและศักดิ์ศรี ที่สุดอิตเลอร์ก็ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนชาติไทยให้เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐเยอรมัน

ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่องเยอรมันกำลังนิยมส่งเสริมและเรียกร้องให้อิตเลอร์พัฒนาประเทศและชื่อเสียงของประเทศไทยเยอรมันให้มีความสำคัญและยิ่งใหญ่ขึ้นมาใหม่นี้ อิตเลอร์จึงใช้โอกาสในการประชุมในระบบเด็จก้าว เขาเน้นถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยและผลประโยชน์ของชาวเยอรมัน โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเยอรมัน ชาวเยอรมันซึ่งเคยเดือดร้อนและเจ็บปวดต่อสาธารณะของตนตั้งแต่สังคมรอก จึงพลอยเห็นดีที่เงินงานกับการกระทำการของอิตเลอร์และให้ความสนับสนุนแก่อิตเลอร์อย่างเต็มที่ อิตเลอร์จึงสามารถแก้ปัญหาทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างได้ผล

ความทบทวน

1. ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้รับการบริหารของ อดอล์ฟ อิทเลอร์ จึงได้รับความนิยมและได้รับการสนับสนุนจากชาวเยอรมัน
2. อิทเลอร์ทำเนื่นนโยบายอย่างไรในการบีดอ่อนใจทางการเมืองจากพระองค์การ เมืองต่างๆ
3. เมื่ออิทเลอร์ เข้าบริหารประเทศไทยแล้ว เขายังคงมีแนวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างไร